

Kıtlık

– Mehmet Avcı · 11 Haziran 2018

Alamamak gibi bir şey yalnızlık
Bakkaldan bir bütün ekmeği.
Yarım ekmek isteyip
Çeyreğini yiyebilmek sadece...
Sofrayı kaldırmazsan küf tutana kadar orada duran
Ve sadece dokununca kabuğuna,
kanayan bir yara
Ve bahtı “jilet ısırın bir sokak çocuğu” kadar kara
Ellerini bir birine sürtüp ısınan bir meczubun
Saçlarına düşmüş bitler kadar çaresiz
Sokak ortasında insanların uğultusu sessiz
Ve herkes kadar kimse
Hep kimsesiz.

Aşıktır ay önünü kapatan yağmur bulutuna
Ve çekip gidene kadar sessiz izler
Bir düş kokusu siner geceye
Çocuğun bölük pörçük rüyasında ebem kuşakları
Yıllardır yağmurun her rengiyle giydiriyorum sevdayı
Ve siyaha bulayıp hatıraları
Yalnızlığa sarılıyorum
Kahrım asırlık çınar
Ve içimde ölüm kusan efkar
İçim dışım düşman şimdi
İçin dışın aşk
İçim dışın yalnızlık
Kahr...
Ellerimi bir sevda alır
Gözlerimde mecnun ağıtları.
Ah içimin dünyaya gülen bacısı
Ellerinden kayıp giden hayatım
Ellerimde bin yıllık özlem
Beni tut
Tut ellerimden aşkın içinden çıkar
Sevda buzdur dünyaya

Benimse içim yanar...

Mehmet Avcı